

O té velké cestě vpřed - Samson, Jaroslav Lenk

- E
1. Nevím, jak je starý svět, já znám ho jen přes třicet let,
F#mi H E
kam míří, kam míří,
už tolik slibů slyšel jsem, a všechny odvál příští den
F#mi H E
jak chmýří, jak chmýří.
F#mi H
- R: Pán, který lžičkou cink', nám cestu nabíd' svůdnou,
C#mi
tak opojnou jak drink, tak nenáročnou, schůdnou,
A C#mi
a kdo by nešel s ním, vždyť takový je člověk,
F#mi F#7 H
rád vznáší se jak oblaka či dým.
2. Jako každá z mnoha cest, i tahle musí někam vést,
či spíš měla, či spíš měla,
vždyť šli jsme po ní tolik let, až déšť nás chytil cestou vpřed
a chladil čela, a chladil čela.
- R: Pokud o tom vím, tak párkrát jsme si zašli,
trvalo to dýl, nežli jsme cestu našli,
a bylo by zlatý, kdyby to bylo hned,
dřív, nežli všichni ukážou nám paty.
3. Zas další pán už zacinkal a ukazuje někam dál
a všem se líbí, tak moc se líbí,
ať rozmyslí si každý sám: na to nemám a na to mám,
než něco slíbí, než něco slíbí.
- R: Za ta léta vím, že život není kismet
a mozek že je tím, čím mělo by se myslet
a nenaletět hned, i když jsem přesvědčen,
že s každým dnem je o malinký kousek lepší svět.
- 4.=1.